

Michael

občasník farnosti Staré Město - č.18 - březen 2003

Můj ukřižovaný Pane, můj Bože, utrpením rozdrásaný, ve své nepochopitelné lásce chtělš plně být s námi, a proto ses vydal nepochopení, nevraživosti, nenávisti, opuštěnosti, bezmoci, ranám na těle a na duši, nelidskému umírání v mukách. Co to znamená, je pro mě tajemstvím, mimo mé chápání. Nepochopím je, chci jím však být uchvácen.

(z knihy *Své světlo dej mým temnotám*)

Chceš jít po nových cestách?

Populární indický jezuita Anthony de Mello píše v jedné své knížce o tomto setkání:

Pacient si stěžuje lékaři: “Pane doktore, třeští mi hlava. Je to příšerná bolest a ani na chvílku nepoleví. Nemohl byste mi na to něco předepsat?” “Samozřejmě”, ujistí ho doktor. “Ale nejdřív bych vám chtěl položit několik otázek. Buďte, prosím, upřímný. Pijete hodně?” “Jestli piju?” spustí pacient rozhorleně. “Ani nápad. V životě jsem se alkoholu ani nedotkl. Vždyť je to metla lidstva!” “Kouříte?” “Nikdy jsem neměl cigaretu v ústech. Kouření je odporný zlovyk.” “Je mi to dost trapné se vás ptát dál, ale nehyříte po nocích s partami?” “Ovšemže ne. Za koho mě máte?! Každý večer uléhám nejpozději v deset.” “Řekněte mi ještě,” nevzdává se doktor, “ta bolest v hlavě, na kterou jste si stěžoval, není náhodou taková ostrá a pronikavá?” “Ano,” přisvědčí pacient. “Přesně. Je to velmi ostrá a pronikavá bolest.” “Tak to jsme doma, přáteli. Moc utažená svatozář. Trochu ji uvolníme a bude zase dobře.”

Úsměvná historka. Ale do nastávající postní doby je trefná, nemyslíte, milí bratři a sestry? Postní doba je totiž cestou pravdivého pohledu do našeho srdce, do našeho života a vztahů. Řekněme, že se jedná o nové cesty. Jak se v období čtyřicetidenního velkého postu naučit jít novými cestami? My, křesťané, máme dnes ve světě velikou úlohu: zakládat smír mezi skupinami a národy, promíjet těm, kteří něco dluží nám a o odpuštění prosit, kde jsme se provinili. V tomto světě se má zviditelnit smíření a odpuštění. Různá společenství jsou ochromena špatnou komunikací a neřešením problémů. Dříve existovalo v kláštřích cvičení, zvané “culpa” (= vina), při němž se každý, kdykoli pochybil proti společenství, sám obviňoval. Společným vyznáním a prosbou o odpuštění se atmosféra opět pročistila. Komunita obce a farnosti je také zraňována různými slovními boji, hříchy a profitací na úkor druhých. Ve své knize *Řecké pašije* Nikos Kazantzakis výstižně líčí takovou situaci: *Turky vyhnaná obec tu prosí o přijetí do vesnického společenství. Její rada právě určila “herce” pro plánované představení pašijových her. Jejich reprezentanti se se svými rolemi identifikují: reprezentant Krista, Manolis, se uprchlíků zastává a prosí obec o slitování, ale domácí bohatí sedláci, spolu s vesnickým farářem, mužem tvrdého srdce, se proti tomu brání. Pobouří dav a posléze ubijí Manolise v kostele. Tak se pašije, které chtějí prezentovat hrou, stávají krvavou realitou. Staříčkový kněz uprchlíků nařiká nad pastýřovou mrtvolou: “Uplynulo už 2000 let a stále ještě... stále ještě tě křižují. Kdy se, Kriste, narodíš, aniž bys už byl ukřižován, abys mezi námi věčně žil.”* (Kazantzakis). Úkolem nejen křesťanů, ale komunální politiky by mělo být překlenování propastí v obci, odhalování předsudků a přispívání ke smíření. Farnost má v dnešní době důležitý úkol vytvářet v naší společnosti kvas smíru. Aby to mohla dělat, má na

sebe nechat působit léčivou Boží milost tam, kde je mezi farníky rozkol či rozervanost, uzavřenost... Každý může v naší společnosti přispět k tomu, aby svým myšlením a chováním šířil smír, či vytvářel klima, v němž lidé vycítí, zda jsou přijímáni a že rána, která protíná naši společnost se trochu zacelí. Doba Velkého postu v sobě skýtá stále nadějeplné možnosti proměny srdce a mysli. Už tím, že využiješ postní dobu k návštěvě bohoslužeb, necháš na sebe působit Boží slovo i promluvu, při pobožnostech křížové cesty se ztotožníš s trpícím nevinným Kristem a nedělní kající pobožnost přispěje k Tvé sebereflexi, může z Tvé strany dojít k rozhodnutí nově a lépe žít, kráčet po oněch nových cestách pokoje, smíření, uzdravení...

A na takových cestách setrvej!

přeje o. Miroslav

Jak prožít postní dobu

Pondělí, středa, pátek - vždy v 17 hodin křížové cesty (děti, manželé, františkáni, ministranti, cursillisté...), během křížové cesty je možnost přijetí svátosti smíření. Neděle – v 15 hodin kající pobožnosti. Do postního snažení jsou zapojeny i naše děti, které se budou co možná nejvíce zúčastňovat křížových cest. Na Velký Pátek po poslední křížové cestě je čekají pěkné odměny. V pátek 11. 4. 2003 od 15 hodin bude možnost přistoupit ke svátosti smíření u otce Josefa Honky z Jalubí, který bude zpovídat v naší farnosti i během mše svaté. Po mši svaté prožijeme křížovou cestu naším městem.

Po stopách Ježíšových

Kráčeli jsme po Ježíšových stopách od narození v Betlémě, přes jeho mládí v Nazaretě, prošli jsme místa, kde kázal a kde pobýval se svými učedníky a konal zázraky, až po bolestnou smrt na kříži. V jeruzalémských uličkách jsme také vykonali pobožnost křížové cesty. Poslední mši sv. jsme slavili v kostele Poslední večeře na hoře Sión v Jeruzalémě, což nám všem připomnělo symboliku a spojitost s našimi blízkými farníky ve Starém Městě. A navíc mši svatou sloužil otec Miroslav, který svým nádherným kázáním celou atmosféru ještě umocnil. V jeskyni pastýřů v Betlémě jsme se rozloučili s našimi průvodci, kteří nás po celou dobu provázeli duchovním slovem o pokoře, naději a síle modlitby.

M. Dobešová

Navštívit zemi, ve které se Ježíš narodil, žil, pracoval, učil, uzdravoval, křísil mrtvé a sám zemřel na kříži jako nejvyšší oběť lásky za naše hříchy, je úžasné obdarování. Uvědomila jsem si chudobu a slepotu dnešního člověka a moudrost našich předků, kteří denně četli z Písma sv. u rodinného stolu. Vždyť Písmo sv. dokáže odpovědět na každou otázku. Je pro každého člověka. Sv. Lukáš 18, 35-42 a 19, 1-10 popisuje příchod Pána Ježíše do Jericha. V kostele Dobrého Pastýře jsou zobrazeny události o uzdravení slepého, kterému Ježíš říká: "Prohlédni! Tvá víra Tě uzdravila." a setkání se Zacheem, který pochopil Ježíšovu výzvu a změnil svůj život. Uprostřed je obraz Dobrého Pastýře. Ježíš bezpečně jako pastýř vede stádo a jednu ovečku nese ve své náruči. Zde si musíme pravdivě uvědomit svoji závislost na Bohu. Odjížděla jsem šťastná s jistotou, že Ježíš žije a má nás rád. Dělejme mu radost čtením Písma sv., prohlubujme si navzájem poznání o Jeho lásce k nám, děkujme mu modlitbou, prosme ho modlitbou, přijímejme ho v eucharistii, přicházejme co nejčastěji na mši sv. Chtějme být ovečkou v Jeho náruči. Naší pouti se zúčastnilo 6 kněží. Poslední den byl hlavním

celebrantem otec Miroslav. Tento den a tato mše sv. nám potvrdila, jak dokonalé jsou cesty Boží. Proti lidskému plánování bylo rázem neočekávaně rozhodnuto, že mše sv. bude v místě seslání Ducha sv. na hoře Sión. Bůh splnil naši vnitřní touhu, zvláště touhu otce Miroslava, který byl smutný z toho, že tam mše sv. není v programu. Na tomto, tak posvátném místě, vycházelo z našich úst mnoho proseb s touhou, aby byla dokončena stavba našeho chrámu, který bude zasvěcen Duchu sv.

B. Vaňková

U genezaretského jezera je skála zvaná Kristův stůl (MENSA CHRISTI), kde zmrtvýchvstalý Ježíš se již po třetí zjevil svým učedníkům a s nimi pojedl. (Jan 21, 1-19) Nad ní je dnes postaven kostel zvaný Primát Petra. Pán Ježíš zde dal Petrovi příkaz: “Pas beránky mé, pas ovce mé.” Při úžasné vyjímecném čtení evangelní události naším otcem Miroslavem, umocněné tímto místem, jsem tak hluboce, až na dno srdce prožívala trojí otázku Ježíšovu určenou Petrovi, jak moc jej miluje a pokyn. “Následuj mě!” Ve chvíli až k udušení odpovídám stejně jako Petr. “Pane, ty víš všechno, ty víš, že Tě miluji.” Na toto setkání s Ježíšem po Jeho šlépějích nezapomenu. Při dotyku Ježíšova hrobu, kde byl položen, jsem poprvé prožila tak opravdovou a upřímnou lítost, až svíravou bolest nejen nad tíží svých hříchů, vin a slabostí, ale za provinění nás všech. Na tomto místě došlo ke střetu úžasné, nepochopitelné Boží Lásky a naší odměny. Neudržitelné slzy prosily. “Pane, odpusť!”

V. Batůšková

Pouť do Svaté země byla pro mě nezapomenutelným zážitkem. Pomohla mně, abych začala evangelium vnímat z nového pohledu. Nejvíce mě oslovila tato místa: Betlémská jeskyně – malá, nenápadná, a přesto si právě ji Bůh vybral pro svůj příchod na tuto zemi... Jeskyně pod kostelem Pater Noster – na toto místo se chodil Ježíš o samotě modlit. My jsme zde měli možnost zakusit sílu našeho společenství s Ježíšem, který je vždy s námi, i v naší samotě. Mezi spoustou zážitků byl pro mě oslovující pohled na Zlatou bránu, kterou muslimové v 9. st. zazdili, protože Židé věří, že tudy přijde do Jeruzaléma Mesiáš. Nezazdíváme i my často brány svého srdce, aby tudy nemohl vstoupit Spasitel?... Vzpomínka na úžasné chvíle prožité v této zemi mě naplňuje přáním, znovu se tam jednou vrátit...

K. Psotková

Lépe jednou vidět, než stokrát slyšet. Po pouti do Svaté země, při poslechu nebo četbě Písma sv., zvláště evangelií, se člověk reálněji vžije do těchto textů, lépe vnímá, jak Pán Ježíš žil a působil. Je zvláštní, že člověk bez vlastního přičinění, zůstával v úžasu nad místy, kde žil Ježíš. Tady se Ježíš narodil, tady v Getsemanské zahradě prožíval své rozhodování, tady byl ukřižován, tady tři dny ležel a vstal z mrvých... Člověk si ale také uvědomil, že ta místa, kde Ježíš znovu sestupuje na zem, znovu se nechává ukřižovat jsou také stejně silná třeba v našem kostele – vždyť ve svátosti oběti je Ježíš přítomný stejně, jako před 2000 lety na Golgotě nebo ve Večeřadle.

K. Psotka

Milé sestry a bratři,

zvláště postní doba nás vybízí poněkud hlouběji se ztišit, rozjímat o Bohu, Jeho utrpení a také Jeho lásce k nám. Sami poznáváme, že jsou situace, kdy propadáme malomyslnosti,

pochybnostem a pokušitel používá silné zbraně. Sama mám takové období malé víry za sebou. A co jsem si víc uvědomila? Že není možné, aby mě Bůh neměl rád. Jsem člověk chybující a rozhodně ne dokonalý. Kolikrát jsem zranila? A že bych byla spravedlivá – to už vůbec nemůžu říct. A přesto jasně cítím, i v těch těžších chvílích, že mě Bůh miluje právě takovou, jaká jsem a KAŽDÉHO Z NÁS. I ty pády určitě nakonec docením. Jsou důležité pro můj duchovní růst. Nutí mě to také zamyslet se, kým je však Bůh pro nás? Zvláště v dnešní době. Můžeme vůbec docenit Jeho samotného? Jeho lásku k nám? Že nás miluje bezpodmínečnou láskou takové, jací jsme, ale zároveň touží, abychom byli lepšími? Který nám vždy odpouští? Který je spravedlivý? Který za nás prolil svou krev a ustanovil eucharistii? KDO JAKO BUH? Asi by stálo za to, pokusit se o to, abychom vynechali otázky PROČ a nechali stékat proudy Boží milosti do našeho srdce. Abychom byli schopni oprostít se od pozemských starostí a měli větší důvěru v Pána. Někdy nám možná zůstává Boží láska skryta či nepochopena. P. Danko Perutina přirovnal Boží lásku a trpělivost k mamince, která oblékne své dítě do čistých šatů. Dítě si jde hrát a vrátí se ušpiněné. Maminka ho znovu oblékne a řekne mu: “Dávej na sebe pozor a neušpiň se”. Dítě slíbí a co myslíte, že se stane? Dítě přijde opět umazané. A maminka opakuje ten rituál znovu a znovu. A možná, že si i pomyslí, že to její dítě je pěkný rošťák, ale její lásku k němu to nijak nezmenší. Postní doba je pro mě vždy velkým zamyšlením i výzvou. Přeji nám všem, aby vzrůstala naše důvěra k Ježíši, abychom dokázali mít otevřené srdce. Abychom zakoušeli, že láska je skutečně ta nejdůležitější. Když člověk miluje, nemůže být lhostejný k Bohu, ani k druhým, ani k sobě samému. A o to právě jde.

K. Ďuricová

Stavba nového kostela pokračuje

Přes nepřízeň počasí a dlouhotrvající vysoký mráz, byly práce na staveništi obnoveny již několik dní po Novém roce. Mnohdy byl pracovní ruch patrný i po setmění, kdy stavaři pracovali při umělém osvětlení. Vzadu na staveništi “vyrostlo” ze země bednění do značné výšky, až po horní okraj výkopu. Probíhala zde výroba a svařování armovací výztuže a dále pak betonování speciálním nemrznoucím betonem. Ke konci února tak bylo dokončeno druhé podzemní podlaží “Cyrila” a “Metoděje” – věží našeho kostela. Na tomto podlaží bude umístěn hlavní vchod do kostela. Potom se stavaři z firmy SOPOS přesunou se svou prací blíže k silnici a začnou s výstavbou základového roštu vlastního kostela a se spojovacím objektem mezi věžemi kostela a budoucí farou. Práce firmy SOPOS probíhaly za velmi nepříznivých podmínek, nejprve za téměř neustávajícího deště a následně za větrného a mrazivého počasí. Postup prací ztěžovalo zajišťování odpadávajícího svahu ze strany Památníku, boj se spodní vodou v nejspodnější části stavby. Stavaři firmy SOPOS se ale drželi. Svou vytrvalostí v práci by mohli být mnohému z nás vzorem. Důležitou, a dá se říci, že rozhodující součástí výstavby každého kostela je také shromažďování peněz, které pokračování stavby umožňují. Jsou to především peníze ze sbírek od farníků i ostatních občanů, dary od organizací, společností a firem, dary od obcí i dary sponzorské a dary osobní. Každý dar je vyjádřením určitých pohnutek dárce, jeho postoje. Jeho přesvědčení, že bude-li podporovat toto dílo, zúčastní se osobně na úžasném podniku, vyjimečném projektu, jehož význam přesahuje staletí. Stačí si uvědomit, že taková stavba byla ve Starém Městě budována naposledy zhruba před jedním tisícem let! Tenkrát Staré Město něco znamenalo. Jméno Veligrad mělo zvuk daleko široko v Evropě, možná i dále. Po stránce mocenské a samozřejmě po stránce duchovní. Byly zde v těch dobách čtyři kostely! Zamysleme se. Nepokusíme se vrátit Starému Městu alespoň něco z jeho významu? Kterýsi chytrý filozof kdysi pronesl: “Malý člověk je schopen malých myšlenek ...”

Nebud' me tím malým člověkem!

František Křivák

Zprávy Radia Proglas

K dnešnímu dni máme v naší farnosti 80 členů, 9 přátel, 15 nečlenů "Klubu přátel radia Proglas". Klub je společenství těch, kteří pomáhají realizovat myšlenku nekomerčního radia. Vyplněné přihlášky vydává i přijímá sestra Františka Hulíková. V sobotu 8. února 2003 se konalo v Brně v Biskupském gymnáziu setkání členů Klubu radia Proglas. Zúčastnilo se 350 členů. V 9 hod. zahájil setkání otec Marti okládaná cena 1200 Kč. Tábor starších dětí od 5. do 9. třídy se uskuteční 28.7 – 9. 8. 2003 v Pstruží v Beskydech v salesiánském rekreačním středisku "Orlí Hnízdo". Předpokládaná cena 1950 Kč.

www.Ježíš.cz

Jmenuji se Ludvík Šojdr, jsem z Kroměříže a mám odpovědnost za stránku www.Jezis.cz. Projekt www.Jezis.cz je koncipován jako databáze osobních svědectví lidí, kteří se "nějakým způsobem" setkali s živým Ježíšem (a to v nejrůznějších podobách). Nejde tedy o diskuse, názory, polemiky, křesťanské informace, jde především o osobní svědectví lidí, jimž Bůh a setkání s Ním zcela změnilo život. Nejde o slávu nějakých lidí, nějaké křesťanské skupiny, jde pouze a "jen" o SLÁVU BOŽÍ ... Cílem projektu je povzbuzení věřících, ale i zamyšlení nevěřících nad smyslem života prostřednictvím osobní zkušenosti konkrétních lidí (všichni, kdo vydávají svědectví se podepisují a připojují současně i svou fotografii). Pokud ve vašem nejbližším okolí jsou lidé s podobnou zkušeností s Bohem, kteří jsou ochotni dát své svědectví k Jeho slávě, upozorněte je, prosím, na tento web a tuto možnost. Předem děkuji nikoliv za sebe, ale za Ježíše, který nám správu svých internetových stránek svěřil a také za lidi, jimž publikovaná svědectví mohou pomoci k PLNĚMU ŽIVOTU v našem Pánu už zde na této Zemi. Děkuji a zůstávám s pozdravem a přáním všeho dobrého od našeho Pána.

Pokud nemáte přístup na internet a máte zájem vydat svědectví, kontaktujte mě. Vojtěch Foltýnek

Pozvání

- Duchovní život na táboře, je téma víkendového setkání pro ty, kteří se podílejí na přípravě táborů pro děti. Nové inspirace, nápady a zkušenosti si můžete předat 28. – 30. 3. 2003 na T. S. ARCHA v Rajnochovicích. Veškeré informace a přihlášky: Centrum pro mládež, Biskupské nám. 2, 771 01 Olomouc, tel. 586 500 244.
- Postní duchovní obnova pro mládež s otcem Petrem Vaculíkem, SDB se uskuteční 28. – 30. 3. 2003 v Rajnochovicích. Hlaste se ihned na ADCŽM Přístav, Rajnochovice.
- Arcidiecézní setkání mládeže s otcem arcibiskupem Janem a otcem biskupem Josefem proběhne na "květnou" sobotu 12. 4. 2003 na Svatém Kopečku u Olomouce.
- Cestovní kancelář Veligradtour, farnost Velehrad a děkanát Uherské Hradiště, pořádají již po čtrnácté VELKOU MORAVSKOU POUŤ 1. 5. 2003. Letos se uskuteční na Slovensko na poutní místo Rajecká Lesná. Křížová cesta a studánka se zdravou vodou. Při této pouti je možnost prohlídky pohyblivého dřevěného Slovenského betlému. Pouť doprovází zástupce arcibiskupství Olomouce. Cena: 370 Kč. Zájemci, hlaste se do 10. 4. 2003 u sestry Vladimíry Batůškové.